B O X

Lucian Popescu.... la egalitate cu Hans Schiller

Grupările Lucian Popescu, Imca şi Tirul au câştigat cele mai multe campionate

Sala Coloseum a fost neîncăpătoare pentru numerosul public venit să asiste la disputarea finalelor campionatului regiunei Muntenia.

Nu mai puţină atracţie a exercitat asupra pasionaţilor nobilei arte, matchul vedetă al reuniunei.

Ciocnirea dintre Lucian Popescu şi una din cele mai bune pene ale Germaniei promitea — de fapt — u adevărat regal sportiv. Desfăşurarea matchului nu a desminţit cu nimic speranţele suscitate de simpla anunţare a acestei întâlniri.

Disputa a avut o factură superioară.

Dela începutul ostilităţilor, matchul a pornit într'o alură îndrăcită.

Germanul a atacat cu furie, în primele două reprize, încercând să debordeze pe Lucian. Campionul nostru l-a ţinut, însă, la distanţă cu stânga şi a luat cu începere din repriza treia, conducerea ostilităţilor, pe cont propriu.

Schiller a încercat din nou să-l pună în dificultate, a realizat chiar lucruri foarte frumoase, cari ne îndrituesc să credem, că va fi în cel mai scurt timp campion al Germaniei, nu a reuşit însă la nici un moment să pună în joc victoria campionului nostru.

Spre surprinderea — quasi generală — juriul a declarat match nul.

Ce a putut să dicteze această decizie, neaşteptată, nu înţelegem.

Lucian a făcut—tot timpul—forcingul, a fost mai precis, mai eficace, a eschivat mai frumos şi şi-a surclasat adversarul în lupta corp la corp.

Schiller s'a mulţumit să puncteze, dacă putem numi astfel atacurile sale anemice.

Repetăm, că decizia juriului ne surprinde, precum ne miră atitudinea unei părţi din public, care a luat o atitudine vădit ostilă contra lui Lucian, aşa precum a procedat împotriva lui Spakow, în matchul cu Sabbotke.

E o concepţie bizară a publicului la box, ca şi la football — de a îmbrăţişa străinii, în dauna boxeurilor şi echipelor noastre. Mai mare lipsă de demnitate, nu se poate.

Cu ce impresie va fi plecat, Schiller de pildă, văzând cum a fost sărbătorit de public în matchul său cu un boxeur român, care în două rânduri a fost campion european.

Ciudată mentalitate!

Campionatele

Toate matchurile s'au disputat cu o îndârjire neobicinuită, rare ori văzută la profesionişti.

In felul acesta s'a făcut dovada interesului pus de grupări în campionate şi pasiunii tinerilor amatori, dornici fiecare să coboare scările ringului cu centura de campion în mâini.

Stănciulescu campion

Matchul cel mai disputat a fost campionatul la categoria cocoş.

Ostilităţile s'au angajat din primul moment.

Dumitrescu a încercat să-şi deruteze adversarul cu combativitatea sa îndrăcită. A căzut însă pe un om, care ştiind să boxeze l'a contrat tot timpul cu succes, tumefiindu-i faţa.

Primele două reprize s'au scurs în nota superiorităţii lui Stănciulescu.

In repriza treia, Dumitrescu a încercat să refacă terenul pierdut şi să reia avantajul. A reuşit în parte, câştigând repriza, nu a putut însă smulge o victorie, pe care preciziunea şi tehnica superioară a lui Stănciulescu, i-o atribuise pe drept cuvânt.

In ziua în care elevul lui Spakow va şti să se bată, pentru moment nu ştie să boxeze, o revanşă cu actualul său învingător va fi foarte interesantă. Pentru moment trebue lăsat la odihnă. Bietul băiat a plătit un tribut prea scump, eroismului cu care s'a apărat.

Rogozeanu mai bun ca Osca

Pensionarul clubului Imca a atacat din primul moment, aruncându-şi adversarul de două ori pe podea. Spre sfârşitul roundului Osca a reuşit să se refacă.

In repriza doua, elevul lui Lancia ne-a reamintit de vremurile sale de glorie, punându-şi adversarul în dificultate. Roundul s'a scurs în nota superiorităţii lui Osca.

Rogozeanu a reluat avantajul în repriza treia, adversarul său resimţindu-se de efortul depus în roundul precedent.

Decizia acordând victoria la puncte lui Rogozeanu a fost pe deplin meritată.

Luptă vie între Cohn şi Dinu Dobre

Match confuz la categoria hârtie, în bună parte din cauza lui Dinu Dobre, care şi-a ţinut dese ori adversarul.

In prima repriză, ceferistul a stat jos până la nouă.

In repriza doua nu a reuşit să refacă terenul pierdut.

In a treia, s'a bătut e drept cu îndârjire. A reuşit chiar să debordeze pe Mandi Cohn, uneori. Era însă greu să smulgă o victorie, pe care elevul lui Lucian Popescu o câştigase din prima repriză.

David cea mai bună pană

Cu toate că Bârsan a făcut tot ce a putut, ca să saboteze victoria lui David, ţinându-l tot timpul matchului, nu a reuşit altceva decât să

LUCIAN POPESCU

întunece frumuseţea întâlnirii.

Disputa s'a scurs în nota superiorităţii constante a lui David, care a câştigat toateo reprizele.

Mănescu din nou campion

Florian Mănescu nu a avut o sarcină grea în matchul cu Antonescu.

Elevul lui Lucian ni s'a părut obosit. Nimic mai firesc, după partida severă pe care a făcut-o Joi, în tovărăşia lui Climan.

Apoi a şi aşteptat prea mult.

La sfârşitul reprizei a doua, când a încercat să schimbe faţa matchului, după ce Mănescu îl pisase cu toată gama loviturilor, nu a mai reacţionat ca în matchul cu Climan.

Repriza treia a revenit tot elevului lui Spakow, care a fost declarat pe drept cuvânt învingător. Decizia a fost viu aplaudată de asistenţă.

Cu riscul de a ne repeta, menţionăm din nou, că Antonescu e un boxeur de mare viitor. Pentru moment îi lipseşte rutina — e la al cincilea match — şi mobilitatea.

Neantrenat, Nistor devine totuşi campion

E regretabil, că un element de valoarea lui Nistor nu are posibilitatea să se antreneze. Patronii săi, dintr'o totală lipsă de sportivitate, nu-i acordă timpul necesar antrenamentului.

Singurul lucru serios furnizat de Nistor pentru campionatul de Sâmbătă... a fost matchul pe care l-a disputat Joi!

Nimic surprinzător dar, că elevul lui Chirilă Dan nu a făcut un match remarcabil.

A câştigat totuşi asupra unui adversar, care dăduse numeroase dovezi, că este un element de valoare.

In general însă matchul a fost confuz — Borcea a contribuit în parte la acest rezultat, prin ţineri repetate — victoria a fost însă acordată pe drept lui Alexandru Nistor.

Bardi învins!

Infrângerea lui Bardi a fost adevărata surpriză a reuniunii.

Trântit din pumn în prima repriză, elevul lui Spakow nu a putut recupera, fiind dominat net de adversarul său.

Repriza doua a revenit tot lui Ilie Petrescu, mai precis şi eficace ca Bardi.

Fizionomia matchului s'a schimbat complet în roundul al treilea.

Bardi a făcut tot timpul forcingul, şi-a dominat adversarul dela început până la urmă, punându-şi dese ori adversarul în dificultate.

Se părea, că a refăcut terenul pierdut şi că a reuşit să smulgă un mic avantaj.

Juriul, cu majoritate de voturi a apreciat însă altfel, acordând victoria lui Ilie Petrescu.

Bardi, dacă nu avea nenorocul să fie trimes la pământ în prima repriză, nu credem să fi pierdut matchul.

Invingătorul, în mare progres, a furnizat o partidă mult mai bună ca Joi. E un element de valoare, udr, tenace şi foarte combativ. Ar trebui trecut la profesionism.

Un Carnera de bâlciu

Mult aşteptatul Poiană a decepţionat pe toată lumea; în primul rând publicul; pe ai clubului îi decepţionase de mult.

E cea mai ilariantă apariţie văzută pe ring şi credem, că boxeurul (!) căruia pe deasupra i se dăduse şi pomposul nume de Carnera se va mărgini la această penibilă exibiţie, fără să mai reapară în public.

Pisat de loviturile adversarului său, Stănescu dela Imca, fără să fi dat un singur pumn, Poiană a abandonat în repriza doua.

M. OTT.

Anderson nu poate veni la Bucureşti

O telegramă care schimbă programul reuniunei dela 1 Decembrie. Cu cine va fi înlocuit suedezul

Societatea poliţiştilor, sub regizoratul d-lui Aurel Niculescu, proectează pentru data de 1 Decembrie o reuniune internaţională de box.

Vedeta acestei reuniuni trebuia să o formeze adversitatea Spakow-Anderson. Spakow a semnat. Suedezul însă, după câteva convorbiri telefonice la sfârşitul cărora nu-şi dăduse încă adeziunea, a telegrafiat că pentru data de 1 Decembrie este indisponibil.

Motivele acestei indisponibilităţi nu le arată.

TARANTE LA BUCUREŞTI?

Cum reuniunea în cadrul căreia trebuia să boxeze nu poate să fie amânată până la sfârşitul lunei Decembrie, când probabil Anderson va fi liber, s'au angajat discuţiuni cu Tarante.

Este foarte probabil deci că în locul lui Anderson, capul de afiş al galei dela Kludsky va fi ţinut de matchul SPAKOW—TARANTE

Ringul internaţional

LOCATELLI — SYBILLE PENTRU TITLUL EUROPEAN UŞOR

Campionul Europei la categoria uşoară, Anacleto Locatelli, îşi pune în joc titlul, în faţa belgianului François Sybille. Matchul va avea loc la Bruxelles, la 7 Decembrie. După acest match, Locatelli va pleca în Statele Unite.

JACKIE BROWN — DEGAND

Campionul mondial şi al Angliei la categoria muscă, recent învingător al lui Young Perez, va întâlni pe campionul Belgiei la aceiaş categorie, Emile Degand. Matchul va avea loc la Charleroi, la 2 Decembrie.

AL. BROWN — SCILLIE

Campionul mondial de box la categoria cocoş va fi opus belgianului Henry Scillie. Matchul va avea loc în Palatul de vară din Bruxelles, la 22 Noembrie.

CAMPIONATUL EUROPEI LA PANA

Spaniolul José Girones şi italianul Abrucciati care au fost desemnaţi de I. B. U. să-şi dispute titlul Europei de categoria pană, se vor întâlni la 23 Noembrie, la Barcelona.

HARRY SMITH— GANDON

Semi-greul negru-american Harry Smith va fi opus astăseară francezului Pierre Gandon şi Jimmy Tarante germanului Melzow. Aceste matchuri se vor disputa în cadrul reuniunei care se desfăşoară astăseară la Palais des Sports din Paris cu Pladner — Al. Brown ca match vedetă

DEVOS INVINS

Campionul Belgiei la categoria mijlocie, Devos, a cedat surprinzător la puncte campionului Germaniei la categoria mijlocie, Seelig. In urma acestui rezultat Seelig va înlocui pe Devos în matchul cu Ignacio Ara pentru titlul european.

KID NITRAM INVINGATOR

Fostul campion al Franţei la categoria mijlocie, Kid Nitram, a învins pe compatriotul său Thouvenin prin abandon în repriza cincea.

KID CHOCOLATE — FIDEL LA BARBA PENTRU TITLUL MONDIAL LA PANA

Negrul cuban Kid Chocolate campion mondial la pană (după comisia de box a Statului New-York), va înfrunta pe americanul Fidel la Barba, fost campion mondial. Matchul va avea loc la New-York, în cursul lunei Decembrie.

VENTURI — ANNEET PENTRU TITLUL SEMI-MIJLOCIU AL EUROPEI

I. B. U. face cunoscut că pentru titlul european de categorie semi-mijlocie, au fost desemnaţi boxeurii Vittorio Venturi şi Anneet. Acesta în urmă a fost desemnat în urma victoriei obţinute asupra lui Gustav Roth, prin descalificare.

TURIELLO INVINGATOR

Fostul campion la categoria uşoară al Italiei, Turiello, a învins net la puncte pe compatriotul său Baloeco.

CARNERA — JOSE SANTA

Cei doi giganţi se vor întâlni într'un match care va avea loc pe arena Madison Square Garden la New-York, la sfârşitul acestei luni.

MARIN LA EGALITATE CU DIAZ

Francezul Alexis Marin, fost campion al Franţei, a terminat la egalitate cu spaniolul Diaz, după un match foarte disputat.

MAC AVOY INVINGATOR

Fostul chalenger la titlul mondial, americanul Jack Mac Avoy, a învins la puncte pe compatriotul său Ted Coneney prin k. o. în repriza patra.

MAC GUIRE INVINGATOR

Invingătorul lui Young Perez şi Jackie Brown, englezul Mac Guire, a învins pe campionul muscă al Scoţiei, Maharg, net la puncte, în 12 reprize. Matchul s'a disputat la Newcastle.

AL. BROWN—PLADNER

Azi la Palais des Sports din Paris se va disputa revanşa printre campionul mondial la cocoş Al. Brown şi campionul cocoş al Franţei, Milou Pladner. Revanşa suscită un vim interes prin faptul că victoria prin k. o. a negrului asupra lui Pladner, obţinută în prima repriză în mai puţin de 52 secunde, nu indică raportul de clasă dintre american şi francez.

Intr'adevăr, a fost o lovitură fericită a negrului, astfel Pladner care era în mare formă putea să scoată un rezultat onorabil. Or ultima victorie a lui Pladner, asupra lui Machtens campion pană al Belgiei, a fost destul de netă, mai netă chiar ca victoria obţinută asupra aceluiaş Machtens de către Al. Brown acum 15 zile. Aceasta ne îndrituieşte să credem că victoria lui Al. Brown a fost accidentală.

T E N N I S

TILDEN FLUERAT..

La Malmö, Nüsslein a dispus cu mare uşurinţă de Tilden cu 6-1, 6-1, 6-3.

Publicul a început să fluere pe Tilden pentru jocul slab şi mai ales pentru maniera cu care a jucat.

După cele întâmplate, americanul a refuzat să mai joace în dublu. Spectatorii cerând restituirea banilor, Tilden a fost nevoit să joace.

Nüsslein—Najuch au învins pe Barnes—Osthery cu 6—4, 6—3, 6—1.

Un polisportiv: Constantin Cantacuzino

(CONTINUAREA DIN PAG. I-a)

Dela automobil la motocicletă

Cum ai revenit la motociclism?

«Revenirea mea ţi se datoreşte în parte. In primăvară mă bătea gândul să-mi cumpăr un «Mercedes» de 8 litri, cu compresor, capabil să-mi satisfacă plăcerea mea de adept al vitezei. Incepusem chiar tratativele cu fabrica germană, dar criza actuală, pe care vă rog să credeţi că o resimt şi eu, m'a obligat la prudenţă şi m'a sfătuit să renunţ la debursarea unei sume ce se apropia de un milion lei. Totuş, nu vream să renunţ şi la gusturile mele şi, într'o bună zi am bătut la uşa lui Marin Moraru, fostul crack al motocicliştilor români. Dacă cumpărarea unui automobil de viteză îmi era peste mână, motocicleta putea, cu un preţ mai redus, să-mi procure plăcerea unei viteze de peste 120 km. pe oră. In discuţiile pe cari le-am avut cu Moraru, m'am decis pentru un Norton. In acel moment nu mă gândeam însă că alergările motocicliste mă vor cuceri. Eram convins că toată activitatea mea pe două roţi se va reduce la simple plimbări în pline gaze. Odată intrat în posesia maşinei, ai intervenit în socotelile mele, cu un articol în care pomeneai ceva de reintrarea mea. Acest lucru mi-a redeschis pofta de curse motocicliste şi aţâţat de unele amănunte pe cari le dădeai, am intrat într'o bună zi pe pistă şi din acel moment motociclismul mă recucerise».

Câteva etape

«La început lucrurile au mers foarte greu. Abia acopeream un tur de pistă în 52—53 secunde. După 10 zile coborâsem la 49, iar când m'am decis să pornesc la luptă, făceam 43 secunde pe cei 1140 metri ai turului. Am fost învins, la început, fie din cauza ghinioanelor, fie din cauza inferiorităţei maşinei mele. Nu m'am descurajat încă şi, în ziua când m'am convins că pot face mai mult, ideia importărei unei maşini cu care să mă acomodez mai bine se născu».

«Profitând de faptul că treburile mă reclamau în străinătate, am trecut şi prin Anglia şi câteva săptămâni mai târziu eram proprietarul a două Rudge-uri. Bineînţeles că voiajul în Anglia mi-a permis să mă iniţiez în reglajul maşinei mele, astfel că m'am reîntors la Bucureşti cu un bogat bagaj de cunoştinţe».

«Reluarea campaniei mi-a cauzat multe desagramente. Am pierdut curse pe cari le aveam gata câştigate. La începutul sezonului de toamnă am fost urmărit de un ghinion formidabil dar, din fericire, moralul meu nu suferise nimic. Eram decis să perseverez, convins că, mai devreme sau mai târziu, voi avea satisfacţia unei victorii din plin muncită. In ziua de 26 Octombrie mi-am văzut visul cu ochii. Cred că vă mai reamintiţi cursa în care am învins pe Nicolae Ionescu-Cristea, Fernand Meynier şi Leopold Killmeyer. Am câştigat la luptă, toate seriile întrecerei şi am realizat două recorduri; cel al distanţei de 6 tururi şi cel al turului. Să-mi fie iertat să vă anunţ că timpul depus atunci de mine, pentru acoperirea unui tur, nu egalează numai recordul lui Erich Bertram şi Friederich Cerny, ci îl întrece chiar. Deci, titlul de recordman îmi revine în întregime, fără să trebue să-l împart cu cei doi alergători străini».

Intre Cantacuzino şi Ionescu Cristea

«Sper că abia la anul viitor voi putea atinge apogeul formei. Sunt prea îndrăgostit de acest sport pentru a nu mă gândi la posibilităţile viitoare. Am impresia că recordul stabilit de mine este posibil de doborât şi nu pot decât să regret că sezonul nu se mai poate prelungi. La anul viitor cred însă că alergările motocicliste vor lua un mare avânt tocmai datorită faptului că alergătorii români se gândesc, pe capete, la ascendenţa valorii lor. Rivalitatea mea cu Nicolae Ionescu-Cristea, pentru care am o stimă deosebită, nu a fost rezolvată decât în parte. Duelul aprig va începe abia la anul şi dintr'o luptă Cantacuzino—Ionescu Cristea este sigur că recordurile în fiinţă vor ieşi ameliorate».

Când urmăreşti pe alţii jucând tennis

E mult de atunci. Să fi fost acum 12—13 ani. Războiul îşi trăia ultimele clipe iar sportul, în general, primise îndrumarea necesară unei promiţătoare desvoltări. La Doherty, activitatea tenistică era în toi. Se juca mult dar totdeauna adversarii erau cam aceiaşi. Toţi jucătorii buni îşi dădeu întâlnire pe terenurile Doherty clubului, astfel că, tinerii nu prea găseau prilejul să se ocupe. Stăteam aproape toată ziua pe tuşă şi asistam la numeroasele seturi jucate de San Galli, Roman şi compania. Toţi aşii Capitalei se întreceau care mai de care în smash-uri, volé-uri, mingi tăiate, etc., în timp ce în capul meu se înfiripase ideia posibilităţilor mele de a deveni un bun cunoscător al jocului. Deasemenea mă obseda ideia unei victorii asupra lui San Galli, întrucât, numai în acest mod puteam să am şi eu pretenţia de a apare pe terenurile dela Doherty.

«Am pornit deci la lucru cu forţe îndoite şi cu nădejdea de a-mi atinge scopul. Eram doar un copil dar, hotărîrea mea era luată şi aveam voinţă. Am început serios antrenamentul şi abia după 10 ani, în 1930, mi-am putut apropia satisfacţia de învingător al lui San Galli. In acel an am fost campionul României şi cred că tot atunci am deţinut şi cea mai bună formă din carieră, pe care sper să o recucerese, întrucât nu am avut niciodată intenţia de a renunţa la tennis. Este un sport plăcut, un sport care cere tactică, adresă, iuţeală şi suplete».

Automobilism cu peripeţii

Cantacuzino a alunecat apoi pe panta declaraţiilor referitoare la automobilism. Se ştie că el este unul dintre eroii celor trei recorduri stabilite pe distanţa Paris—Bucureşti. Regretatului Henri Manu i-a revenit cinstea de a stabili primul record.

Câţiva ani mai târziu, Cantacuzino l-a bătut confortabil, iar Marin Butculescu este cel din urmă recordman. Desigur că «Bâzu» nu a renunţat la ideia de a încerca doborârea timpului reuşit de Butculescu şi îşi propusese chiar să execute un nou record. A amânat însă traducerea în fapt a dorinţei lui, din motive de ordin technic.

Cum Cantacuzino a strălucit şi în automobilism, să-l lăsăm să ne spună câte ceva şi în legătură cu această pasiune.

«Nu împlinisem încă 8 ani şi toată ziua stăteam printre automobilele camioane pe cari tatăl meu le întrebuinţa pentru diferite transporturi. Vă închipuiţi că, tot timpul eram plin de ulei şi de praf. Un mecanic în miniatură. Mă interesam de felul cum fucţionează un motor şi cunoşteam principial cum se conduce un automobil. Intr'o zi, pe când nu eram suficient supraveghiat, cu ajutorul unui mecanic complice am pornit unul din camioane, am sărit la voian şi am început să mă învârtesc prin curte.

«Când a prins tata de veste, mi-a aplicat o severă corecţie. Şi de atunci, vergeaua a jucat dese ori tontoroiul pe spinarea mea. Eu însă, înţelegeam să-mi satisfac plăcerile, indiferent de preţul sacrificiilor. Neajungând bine la comenzi imaginasem un stil neobişnuit de a conduce şi atins de satisfacţiile ce ţi le poate oferi o plimbare pe stradă, într'o zi am sbughit-o pe poartă. La întoarcere, vergeaua părintelui meu a căzut atât de mult pe spinarea mea încât după câteva minute s'a prăbuşit la pământ, frântă în două. Nu m'am lecuit însă şi mai târziu, ai mei şi-au dat seama că, în materie de automobilism, sunt un incorijibil. Din acest moment câştigasem procesul şi mi s'a permis cu anumite restricţiuni, să pilotez».

Noui pasiuni: hockey-ul şi bob-ul

Dar Constantin Cantacuzino nu s'a oprit la cele trei sporturi ale căror începuturi ni le-a expus mai sus. Plecat în Elveţia «Bâzu» şi-a văzut de studii dar nu a neglijat nici sportul. In Elveţia sporturile de iarnă sunt ţinute în mare stimă. Normal era deci ca, actualul as al motociclismului românesc să se simtă atras de manifestările în zăpadă. Şi iată-l practicând ski-ul bob-ul şi hokey-ul.

In privinţa acestor sporturi «Bâzu» îmi face o seamă de destăinuiri.

«Jucam la început hockey în echipa secundă de la Rosée. Postul nu importă. De obicei eram atacant şi îmi făcea o deosebită plăcere să trag la poartă. Dar stilul de care se uza atunci, precum şi technica nu suferă comparaţie cu cele de astăzi. Clasa noastră era inferioară, astfel că primul match al canadienilor cu elveţienii s'a sfârşit cu dezastruosul rezultat de 32-0, în favoarea primilor».

«Cu timpul am promovat în prima echipă şi am reuşit să mă impun»

Cu ski-ul...

...am dus-o mai greu. Ajunsesem să fac sărituri destul de apreciabile dar, am avut proasta inspiraţie să încerc un concurs internaţional în cel mai select lot al Europei. Rezultatul? Aşii au sărit 55 metri. Eu am reuşit întâi 42 şi apoi 45 metri. Diferenţa nu-mi convenea de fel deaceia am făcut o nouă încercare. A fost ultima din cariera mea, întrucât ruperea unor ligamente m'a tămăduit de ski».

Concursurile de bobsleigh

«In întrecerile de bobsleigh am avut o activitate mai redusă. Câteva succese în concursuri interşcolare şi atât. Poate că dacă mi-aş fi prelungit şederea în Elveţia, aş fi fost captivat şi de acest sport, dupăcum este posibil să cedez, pe viitor, şi altor ramuri. Viaţa îţi pregăteşte atât de multe surprize, încât este imposibil să ştii unde te vei opri. Şi eu nu am nici un motiv, să cred că am ajuns la sfârşitul resurselor».

*

Mi-am aruncat ochii pe indicatorul kilometrilor înghiţiţi. Ford-ul acoperise multe mii de metri şi nu aveam niciun interes să fac interlocutorului meu, o diferenţă în ce priveşte consumaţia de benzină şi ulei. Am profitat deci de faptul că mă găseam pe una din arterele principale ale oraşului, am mulţumit d-lui Cantacuzino pentru preţioasele amănunte date şi după o cordială strângere de mână, m'am îndreptat spre redacţie, pentru a aşterne pe hârtie, cele de mai sus.

R. e. d.

HOCKEY PE GHIAŢA

Cehoslovacia-Franţa 4-1

Selecţionata franceză a jucat al doilea match la Praga, care s'a terminat cu victoria Cehoslovacilor cu 4-1. Pentru Cehoslovaci au marcat Maletchek şi Hromadka, câte două puncte; iar pentru Franţa, Colette. Trei mii de spectatori au urmărit matchul.

Anglia a învins Germania cu 2-1

La Purley, echipa reprezentativă a Angliei a dispus de cea a Germaniei cu 2-1. Germanii au fost superiori şi au pierdut datorită nenorocului.

Recenzii

E neapărat o necesitate ca problemele de educaţie fizică să fie cercetate şi adoptate nevoilor poporului nostru. Cu această cercetare se ocupă în fiecare lună—de 10 ani revista «Educaţia Fizică», organul oficial de publicitate al ONEF.

In condiţiuni technice desăvârşite şi cu un variat număr de probleme rezolvate, a apărut această revistă pe luna Octombrie.

Atât pentru cei ce practică educaţia fizică, cât şi pentru cei ce vor să se pună la curent cu aceste probleme revista reprezintă o absolută necesitate.

Pe această lună revista are următorul sumar:

Valoarea igienică a exerciţiului fizic de Dr. Adrian Ionescu.

Pregătirea fizică în Evul Mediu de Cpt. C. F. Nicolescu.

Jocul în programul de gimnastică de Dora Ariau; Puterea de concentrare prin educaţia fizică de I. St. Sharoni.

Serbarea sportivă - militară de la Reg. 6 Gardă.

Organizarea şi funcţionarea subcret. de stat al educaţiei fizice a tineretului italian de maior Al. Săvulescu.

Din Banat în Ţara Făgăraşului de N. Dimitriu.

Cultura fizică de dr. Pragès.

Orientarea gimnasticei respiratorii de dr. G. Rosenthal, trad. de P. L.

Recenzii şi informaţiuni de Ada.

Tabla de materii cu articolele scrise în revista Educaţia Fizică pe anii 1921, 1923, 1924.

Convocări

«STARUINŢA» convoacă pentru adunarea generală anuală a clubului pe toţi membri săi Miercuri 16 Noembrie la ora 8 seara, care se va ţine la sediu în str. Reni No. 9 la d. Ioan Bellu.